

Sesijas dokuments

B9-0042/2020

10.1.2020

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par Eiropas zaļo kursu
(2019/2956(RSP))

Esther de Lange
PPE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eiropas zaļo kursu
(2019/2956(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) un tai pievienoto Kioto protokolu,
 - ņemot vērā nolīgumu, kuru pieņēma *UNFCCC* Pušu konferences (*COP 21*) 21. sesijā Parīzē 2015. gada 12. decembrī (Parīzes nolīgums),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (*IAM*),
 - ņemot vērā Eiropadomes 2019. gada 12. decembra secinājumus,
 - ņemot vērā 2019. gada 14. marta rezolūciju par klimata pārmaiņām — stratēģisku Eiropas ilgtermiņa redzējumu par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar Parīzes nolīgumu¹,
 - ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ANO 2019. gada Klimata pārmaiņu konferenci (*COP 25*) Madridē, Spānijā²,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
1. ļoti atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par Eiropas zaļo kursu, ko iesniedza Komisijas priekšsēdētāja *Ursula Von der Leyen*;
 2. uzsver, ka Eiropas zaļajam kursam ir jābūt daļai no jaunas izaugsmes stratēģijas, kas sniegs labumu Eiropas iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
 3. jo īpaši atzinīgi vērtē holistisko pieeju un visu ieinteresēto personu iesaistīšanu, kā arī neaizstājamo mērķi saistīt vides un klimata politiku ar konkurētspēju visās ekonomikas nozarēs un politiku, kurā galvenā uzmanība pievērsta cilvēkiem; uzsver, cik svarīga ir politikas saskaņotība starp Eiropas zaļo kursu un pašreizējo politikas satvaru; uzskata, ka zaļais kurss ir iespēja novērtēt pašreizējās politikas saskaņotību ES līmenī;
 4. atgādina, ka visām nozarēm ir jādod ieguldījums, lai panāktu oglekļa emisiju ziņā neitrālu ekonomiku, un ka visām politikas jomām jābūt balstītām uz pierādījumiem un zinātņi;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0217.

² Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0079.

5. atzinīgi vērtē rūpīgu ietekmes novērtējumu izmantošanu šajā jomā;
6. atbalsta klimatneitralitātes principu un atkārtoti uzsver, ka saskaņā ar Komisijas 2018. gada novembrī veikto analīzi, kad tas tiek veikts pareizi, klimatneitralitātes īstenošana var radīt papildu darbvietas un izaugsmi;
7. uzsver, ka globālās problēmas, ko rada klimata pārmaiņas un vides degradācija, ir jārisina globālā līmenī; uzsver, ka ir jābūt vērienīgiem, bet ir arī jāmobilizē citi pasaules reģioni, lai tie strādātu tādā pašā virzienā;

Kāpināt 2030. un 2050. gadam nosprausto ES klimata mērķu vērienu

8. atbalsta mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitrālu ekonomiku;
9. uzsver, ka zaļā kursa vērienīgo mērķu pamatā jābūt neatkarīgas regulatīvās kontroles padomes veiktam visaptverošam ietekmes novērtējumam; uzsver, ka šādā novērtējumā ir jāizmanto pieeja vērtēt katru nozari un katru reģionu atsevišķi; turklāt uzskata, ka šī novērtējuma vajadzībām Komisijai vajadzētu arī uzlikt pienākumu sniegt obligātus investīciju atdeves novērtējumus un, ierosinot jaunus tiesību aktus vai pārskatot spēkā esošo tiesisko regulējumu rūpniecības, enerģētikas un pētniecības politikas jomās, būtu jāņem vērā potenciālā ietekme uz enerģijas cenām dažādos reģionos un nozarēs;
10. atbalsta ES mērķi līdz 2030. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas vismaz par 50 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, kā to ierosināja Komisijas priekšsēdētāja; norāda, ka šā mērķa pamatā būs rūpīgs ietekmes novērtējums ar iespēju pāriet uz augstāku mērķi, ja ir izpildīti vairāki nosacījumi, tostarp saistībā ar starptautiskām sarunām un pēc ekonomisko seku novērtējuma un paturot prātā nepieciešamību saglabāt ekonomikas konkurētspēju un iesaistīt visus iedzīvotājus; atzīst, ka 50 % mērķis jau ir ļoti vērienīgs, jo pat pieņemot, ka spēkā esošie tiesību akti tiks stingri īstenoti un Apvienotā Karaliste pilnībā sadarbosies ar ES klimata politiku, mēs spēsim sasniegt tikai 45 %;
11. uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt mūsu rūpniecības konkurētspēju, lai pašreizējos pasākumus oglekļa emisiju pārvirzes novēršanai varētu aizstāt tikai tad, ja ar PTO saderīgu robežu pielāgošanas sistēmu var pilnībā īstenot bez ievērojamiem traucējumiem citās jomās; uzskata, ka ES klimata politikai un rūpniecības politikai ir jāiet roku rokā, lai nepieļautu oglekļa emisiju pārvirzi un investīciju pārvirzi un aizsargātu darbvietas; uzskata, ka var būt nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus; apliecina gatavību šādā gadījumā, pamatojoties uz padziļinātu ietekmes novērtējumu, izvērtēt tāda oglekļa ievēdkorekcijas mehānisma ieviešanu, kas atbilst PTO prasībām un var papildināt pašreizējos pasākumus, lai nepieļautu oglekļa emisiju pārvirzi; uzsver, ka šāds mehānisms ir jāiekļauj mūsu rūpniecības stratēģijā, lai stimulētu rūpniecību ražot tīrus un konkurētspējīgus produktus un nepieļautu oglekļa emisiju pārvirzi, vienlaikus neapdraudot tirdzniecības iespējas;

Sagādāt tīru un drošu enerģiju par pieņemamu cenu

12. uzsver, ka, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus, ir vajadzīgi konkrēti īstenošanas pasākumi un izpildes nodrošināšana valstu un ES līmenī; uzskata, ka Energoefektivitātes direktīvas (EED) un Direktīvas par atjaunojamo energoresursu

izmantošanas veicināšanu (*RES*) pārskatīšanai pirms to īstenošanas būtu jānodrošina noteiktība likumīgām investīcijām;

13. atbalsta Komisijas mērķi palielināt tīras, cenas ziņā pieejamas un drošas enerģijas piegādi; uzsver pārrobežu starpsavienojumu nozīmi pilnībā integrēta enerģijas tirgus sasniegšanai un uzskata, ka Eiropas enerģētikas infrastruktūrai ir jāattīstās tādā pašā virzienā un tempā, lai pilnībā atbalstītu šo enerģētikas pārkārtošanu; uzskata, ka ir svarīgi stiprināt dabasgāzes kā pārejas energoavota izmantošanu un ūdeņraža ieviešanu transporta un rūpniecības vajadzībām, lai tiktu galā ar lielāku ekonomikas elektrifikāciju; uzsver nepieciešamību īstenot stratēģisku pieeju attiecībā uz ES enerģētikas kopām ar mērķi izmantot efektīvākās investīcijas saules enerģijā, vēja enerģijā un citos ilgtspējīgos enerģijas avotos;
14. uzsver nepieciešamību nodrošināt pareizo līdzsvaru, lai izveidotu enerģētikas savienību, kas ir ne tikai tīrāka, bet arī cenas ziņā pieejama un drošāka Eiropas patērētājiem, iedzīvotājiem un uzņēmumiem; uzskata, ka ir nepieciešams atbilstošs ES finansējums, lai patērētāji varētu atļauties samaksāt rēķinus par patērēto enerģiju;
15. uzsver CO₂ emisiju samazināšanas lielo potenciālu būvniecības nozarē un atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus šajā sakarā, jo īpaši priekšlikumu samazināt valstu regulatīvos šķēršļus renovācijai; mudina veicināt kokmateriālu izmantošanu būvniecībā un ekoloģisko būvmateriālu izmantošanu sabiedriskās ēkās;
16. atbalsta ideju par tirgus pasākumiem būvniecības nozarē, pamatojoties uz pienācīgu ietekmes novērtējumu; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi pienācīgi ņemt vērā visu pasākumu ietekmi uz Eiropas uzņēmumu konkurētspēju un novērst darbību pārvietošanu uz citām valstīm, reaģējot uz atšķirīgiem vides standartiem;
17. uzsver, ka saskaņā ar Līgumā par Eiropas Savienību (LES) noteikto subsidiaritātes principu lēmumi par valstu energoresursu struktūru ir dalībvalstu kompetencē; atzīst lomu, kāda kodolenerģijai var būt kā mazoglekļa tehnoloģijai valsts energoresursu struktūrā, ja tiek izstrādāti pietiekami noteikumi par visaugstākajiem drošuma standartiem un attiecībā uz ekspluatācijas izbeigšanu, kā arī tiek ņemti vērā pārrobežu jautājumi;

Stimulēt rūpniecību pāriet uz nepiesārņojošu aprites ekonomiku

18. pilnībā atbalsta nodaļu par rūpniecību un Komisijas apņemšanos jau līdz 2020. gada martam iesniegt rūpniecības stratēģiju; piekrīt Komisijai, ka energoietilpīgās nozares, piemēram, tērauda, ķīmisko vielu un cementa rūpniecība, ir neaizstājamas Eiropas ekonomikai, savukārt šo nozaru modernizācijai un dekarbonizācijai ir izšķiroša nozīme;
19. uzskata, ka Komisijas pieeja Eiropas zaļajam kursam ir jāsaskaņo ar konsekventu rūpniecības politiku, lai tādējādi vairotu Eiropas konkurētspēju un līderību pasaules mērogā; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīgs reindustrializācijas process, rūpnieciskās bāzes modernizācija, iekšējā tirgus stiprināšana un konkurētspējīgas rūpniecības sistēmas izveide, tostarp efektīva MVU stratēģija, lai atbalstītu Eiropas zaļajā kursā izklāstītos pasākumus;
20. uzsver nepieciešamību pārskatīt un rediģēt ES publiskā iepirkuma noteikumus, lai

nodrošinātu patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES uzņēmumiem, jo īpaši tiem, kas nodrošina ilgtspējīgus produktus vai pakalpojumus, piemēram, sabiedriskā transporta jomā, un kas var saskarties ar negodīgu konkurenci no trešo valstu uzņēmumu puses, kuri saņem valsts atbalstu vai izmanto citas priekšrocības pretrunā vienlīdzīgas konkurences apstākļiem, vai kam nav vienlīdzīgas piekļuves publiskajam iepirkumam trešās valstīs;

21. uzskata, ka ir jāizveido atbilstoša ES sistēma, lai veicinātu videi draudzīgus uzņēmējdarbības modeļus un risinātu īpašos uzdevumus un problēmas, ar ko saskaras rūpniecība, atbalstot ekonomikas dekarbonizāciju, piemēram, saistībā ar elektroenerģijas un gāzes cenām, pieejamajām tehnoloģijām (koģenerācija, gāze, ūdeņradis, oglekļa uztveršana un uzglabāšana (CCS) un izmantošana (CCU)) un rūpnieciskajiem procesiem attiecībā uz CO₂ emisijām;
22. atzinīgi vērtē ES rīcības plānu pārejai uz aprites ekonomiku un aicina Komisiju nākt klajā ar visaptverošu satvaru rūpniecības veicināšanai šajā ziņā;
23. uzskata, ka tīras un aprites ekonomikas sekmīgai īstenošanai ir nepieciešama integrēta rūpniecības politika, tostarp attiecībā uz MVU; uzsver nepieciešamību radīt vērtību iedzīvotājiem, videi un ekonomikai; uzsver, ka stratēģijā būtu jāiekļauj digitālā un vidiskā pārveide un tai būtu jāstiprina Eiropas uzņēmumu konkurētspēja; uzskata, ka ES darba ņēmēju prasmju uzlabošana un uzturēšana būs ES rūpniecības konkurētspējas priekšrocība;
24. atbalsta stingru paziņojumu par revolucionāru tehnoloģiju veicināšanu, tostarp attiecībā uz tīru tēraudu, un sagaida, ka šīm tehnoloģijām tiks piešķirts ievērojams finansējums; atbalsta ciešo saikni ar digitālajām tehnoloģijām; uzsver, ka tehnoloģiju un finansējuma veicināšanai jābūt cieši saistītai ar jauno MVU stratēģiju un tajā izklāstītajām likumdošanas iniciatīvām, lai nodrošinātu ātru piekļuvi tirgum;

Paātrināt pāreju uz ilgtspējīgu un viedu mobilitāti

25. atzīst, ka transporta nozarei ir būtiska nozīme mūsu ekonomikā un ka emisiju samazināšana transporta nozarē ir problemātiska; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka visiem transporta veidiem tiek piešķirta vienāda nozīme;
26. uzskata, ka kuģniecībai ir jāveicina zaļā pāreja un ka ES būtu jāpalīdz kuģniecībai atteikties no smagās degvielleļļas izmantošanas; turklāt uzsver, ka ES būtu jāpastiprina darbs, lai panāktu starptautisku nolīgumu par kuģniecību, un jācenšas panākt vērienīgākus mērķus, kā arī jāizvērtē ES iekšējās kuģniecības iekļaušana emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā;
27. mudina Komisiju stiprināt un ātrāk ieviest noteikumus, kas paredzēti Starptautiskās aviācijas radīto oglekļa emisiju izlīdzināšanas un samazināšanas shēmā (CORSA), un atbalstīt aviācijas nozares emisiju samazināšanas ilgtermiņa mērķa pieņemšanu;
28. atbalsta ideju par tirgus pasākumiem transporta nozarē, pamatojoties uz pienācīgu ietekmes novērtējumu; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi pienācīgi ņemt vērā visu pasākumu ietekmi uz Eiropas uzņēmumu konkurētspēju, nezaudēt cenas ziņā pieņemamas mobilitātes iespējas un novērst darbību pārvietošanu uz citām valstīm,

reaģējot uz atšķirīgiem vides standartiem;

29. mudina dekarbonizēt transporta infrastruktūru un mobilitātes sistēmas, izmantojot jaunās tehnoloģijas un digitalizāciju; aicina Komisiju uzskatīt jaunās tehnoloģijas un pakalpojumus, piemēram, multimodālu, elektrisku, autonomu, neliela augstuma gaisa un pieprasījuma mobilitāti, par SEG mazināšanas stūrakmeni un prasa stimulēt digitalizāciju un pilnībā autonomus transportlīdzekļus, jo tie palīdzēs krasi samazināt SEG un CO₂, kā arī bojāgājušo un ievainoto skaitu;
30. atzīst, ka ir jāuzlabo multimodālie pārvadājumi, jo īpaši multimodālie kravu pārvadājumi, kas ietver dzelzceļa un ūdens transportu, tostarp tuvsatiksmes kuģošanu; prasa pieņemt tiesību aktus, lai atraisītu tālsatiksmes dzelzceļa kravu pārvadājumu potenciālu, un aicina Komisiju stiprināt dzelzceļa kravu pārvadājumu koridorus un uzlabot koordināciju, pārskatābildību un elastību attiecībā uz jaudu ciešā saistībā ar Eiropas transporta tīkla (*TEN-T*) attīstību;
31. uzsver, ka vienota Eiropas dzelzceļa telpa ir priekšnoteikums modālai pārejai; mudina Komisiju līdz 2020. gada beigām izstrādāt stratēģiju, kam līdz 2021. gada beigām sekos konkrēti tiesību aktu priekšlikumi, lai izbeigtu jebkāda veida protekcionismu un iekšējā tirgus sadrumstalotību, kas traucē ES konkurētspējai;
32. mudina Komisiju izstrādāt saskaņotu ES iekšējo ūdensceļu noteikumu sistēmu; aicina Komisiju aktīvi atbalstīt intermodalitāti saistībā ar iekšzemes ūdensceļiem, it īpaši valstu ūdensceļu sistēmu pārrobežu tīklu veidošanu, jo šīs sistēmas ir jāuzlabo;
33. uzsver, ka, neraugoties uz tādām labām Eiropas iniciatīvām kā intelektiskās transporta sistēmas (*ITS*), Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības (*ATM*) pētniecības programma (*SESAR*), Eiropas Dzelzceļa satiksmes vadības sistēma (*ERTMS*), *SafeSeaNet* un upju informācijas pakalpojumi (*RIS*), jaunajai ES transporta stratēģijai ir jārisina sadrumstalotas ieviešanas problēmas, kas kavē sadarbību, jo īpaši attiecībā uz sadarbīgajām intelektiskajām transporta sistēmām (*C-ITS*) un *SESAR*;
34. atkārtoti norāda, ka tikai Eiropas vienotā gaisa telpa (*SES*) vien spēj samazināt aviācijas emisijas vismaz par 10 % bez lielām izmaksām; tādēļ prasa izstrādāt skaidru regulatīvo ceļvedi aviācijai, pamatojoties uz tehnoloģiskiem risinājumiem, ņemot vērā infrastruktūru un prasības attiecībā uz alternatīvajām degvielām un cenšoties panākt efektīvu darbību; prasa turpināt un palielināt ES finansējumu *SES*, *Clean Sky* programmai, *SESAR* un ES satelītnavigācijas sistēmām;
35. aicina Komisiju līdz 2020. gada beigām nākt klajā ar stratēģiju, lai līdz 2030. gadam pabeigtu *TEN-T* pamattīklu, tostarp nepieciešamo digitālo aprīkojumu, piemēram, *ERTMS* un *5G*, kam sekos tiesību aktu priekšlikumi, kuri nodrošinās, ka stratēģija un dalībvalstu saistības tiek pienācīgi īstenotas;
36. aicina dalībvalstis apņemties nodrošināt pienācīgu finansējumu un paātrināt inovatīvu stratēģiju, uzlādes infrastruktūras un alternatīvo degvielu ieviešanas tempu, vienlaikus sadarbojoties tehniskos jautājumos, lai panāktu vienveidīgu sistēmu; aicina Komisiju paredzēt, kā varētu īstenot tehniskos pasākumus, lai pēc 2030. gada ražotu lielu daudzumu alternatīvo degvielu un izplatītu alternatīvās degvielas visos jaunajos infrastruktūras projektos;

37. aicina Komisiju novērst pašreizējos tehnoloģiskos un finansiālos trūkumus sintētisko degvielu jomā, piedāvājot iespējas stimulēt to ražošanu un piekļuvi tirgum, kā arī papildu līdzekļus pētniecībai; uzsver, ka ir svarīgi izpētīt iespējas noteikt sintētisko degvielu minimālo procentuālo daļu, kas laika gaitā varētu palielināties;
38. mudina Komisiju pārskatīt Alternatīvo degvielu infrastruktūras direktīvu un *TEN-T* regulu, lai paātrinātu bezemisiju un mazemisiju transportlīdzekļu un kuģu ieviešanu;

***“No lauka līdz galdam”*: izveidot taisnīgu, veselīgu un vidi saudzējošu pārtikas sistēmu**

39. atzinīgi vērtē 2020. gada paziņojumu par stratēģiju “no lauka līdz galdam” un stingri uzstāj, ka jebkādu potenciālo pasākumu izstrādē ir jāiesaista lauksaimnieki un zvejnieki; uzsver, ka ES lauksaimniekiem būs svarīga loma Eiropas zaļā kursa problēmu risināšanā; šajā sakarā uzsver jauna ekonomiskā atbalsta un labi finansētas kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) nozīmi;
40. uzsver, ka mūsu lauksaimniekiem ir jāpiešķir vajadzīgais budžets un visi nepieciešamie instrumenti, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un pielāgotos tām un jo īpaši labāk reaģētu uz svārstīgumu un krīzēm; turklāt uzsver, ka tiem jāļauj organizēties un veikt investīcijas pārejā uz ilgtspējīgākām lauksaimniecības sistēmām, pamatojoties uz divkāršu sniegumu, kas gan pozitīvi ietekmēs vidi, gan palielinās ES lauksaimniecības konkurētspēju;
41. norāda, ka stratēģijā “no lauka līdz galdam” ir jārisina jautājums par patērētāju atbildību un to, ka sabiedrības pieprasījums pēc ilgtspējīgākām pārtikas sistēmām neatbilst pārtikas piegādes ķēdes spējai nodrošināt ilgtspējīgas cenas un ienākumus lauksaimniekiem;
42. turklāt uzsver, ka stratēģijā “no lauka līdz galdam” ir jārisina jautājums par ES konkurences tiesību aktu ietekmi uz pārtikas piegādes ķēdes ilgtspēju, ko apliecina spiediens uz ražotājiem, un par to, kā tajā netiek ņemts vērā primāro ražotāju nozīmīgais devums augstas kvalitātes pārtikas piegādē un sabiedrisko labumu piegādē sabiedrībai, par ko sabiedrība pašlaik netiek pietiekami atalgotā;
43. uzsver, ka ir svarīgi veicināt jaunu inovatīvu tehnoloģiju izstrādi un izmantošanu, lai palīdzētu lauksaimniekiem reaģēt uz klimata un vides problēmām, un aicina Komisiju sniegt skaidrību par ES tiesisko regulējumu attiecībā uz jaunām selekcijas metodēm, lai lauksaimniekiem un sēklu audzētājiem nodrošinātu juridisko noteiktību un panāktu, ka jaunās selekcijas metodes varēs palīdzēt sasniegt zaļā kursa mērķus;
44. uzstāj, ka pesticīdu samazināšanas mērķi būtu jāpakļauj pienācīgam ietekmes novērtējumam;
45. uzsver, ka uz ES importēto pārtiku un barību būtu jāattiecinā ES vides standarti; atbalsta apņemšanos samazināt pārtikas izšķērdēšanu un apkarot krāpšanu pārtikas jomā un uzsver, ka ir svarīgi izveidot tiesisko regulējumu attiecībā uz importētiem pārtikas produktiem, lai nodrošinātu to atbilstību ES vides standartiem;
46. uzskata, ka mums ir jāveicina pārredzamība patērētājiem, izmantojot objektīvu, nediskriminējošu un nemaldinošu marķējumu ilgtspējīgā un ekonomiski efektīvā veidā,

kā arī lai veicinātu pārrobežu tirdzniecību iekšējā tirgū, jo īpaši izstrādājot jaunus instrumentus, piemēram, blokķēdes, un ieviešot Eiropas mēroga pieeju, tostarp izcelsmes valsts marķējumu konkrētiem pārtikas produktiem, neradot iekšējā tirgus sadrumstalošanu vai nekavējot ražotāju pārrobežu sadarbību;

47. stingri atbalsta ideju veicināt tādu Eiropas lauksaimniecības produktu ražošanu un patēriņu, kas veicina veselīgu dzīvesveidu, piemēram, mudinot dalībvalstis piemērot produktiem, cita starpā augļiem un dārzeņiem, mērķtiecīgākas PVN likmes; pauž bažas par nopietnajiem trūkumiem pārtikas piegādes ķēdē, kas nespēj atalgot lauksaimniekus par augstas kvalitātes pārtikas un sabiedrisko labumu nodrošināšanu sabiedrībai, turklāt mazumtirdzniecībā pircēju pievilināšanai plaši izmanto pārtikas pārdošanu par zaudējumus izraisīšu cenu;

Saglabāt un atjaunot ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību

48. atgādina par mežsaimniecības nozares un ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas transversālo nozīmi, sniedzot ilgtspējīgus risinājumus mūsdienu problēmām; uzsver, ka ilgtspējīgai un aktīvai mežu apsaimniekošanai ir būtiska nozīme ES klimata un enerģētikas politikas mērķu sasniegšanā un tādēļ tai vajadzētu būt vienam no galvenajiem ES meža stratēģijas mērķiem Eiropas zaļajā kursā; norāda, ka mežsaimniecības nozare jau tagad pastāvīgi absorbē 10 % no ES CO₂ emisijām un tādējādi ir milzīgs oglekļa piesaistītājs;
49. stingri atbalsta Komisijas atzinumu, ka mežiem ir izšķiroša nozīme klimata pārmaiņu mazināšanai Eiropā un ka stimuli ilgtspējīgai mežu apsaimniekošanai būs daļa no zaļā kursa; uzstāj, ka nesamērīgi samazinājumi KLP otrajā pilārā ir nepieņemami un nepalīdzēs nodrošināt šādu atbalstu; uzstāj, ka ir jāapsver citi finanšu resursu izmantošana, lai atbalstītu ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu un pilsētu ekoloģizāciju;
50. uzsver mežu daudzšķautņaino lomu un to, kā mežu ekonomiskā, sociālā un vides dimensija veicina klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, kā arī bioekonomikas attīstību, tādējādi veicinot ekonomikas izaugsmi un radot darbvietas visas vērtības ķēdes garumā; tādēļ uzsver, ka ES meža stratēģijai pēc 2020. gada vajadzētu būt neatņemamai un būtiskai Eiropas zaļā kursa daļai, lai nodrošinātu koordināciju un sinerģijas starp dažādām ar mežu saistītām politikas jomām; šajā sakarā atgādina, ka jaunās ES meža stratēģijas mērķiem būtu jāietver arī efektīva apmežošana un mežu saglabāšana un atjaunošana Eiropā, lai palielinātu CO₂ absorbciju un samazinātu meža ugunsgrēku biežumu un apmēru, kā uzsvērts Komisijas paziņojumā;
51. atgādina, ka mežu un uz koksnes resursiem balstīto nozaru nodrošinātie ieguvumi sniedzas tālāk par bioloģisko daudzveidību un klimata pārmaiņu mazināšanu; norāda, ka meži un mežsaimniecības nozare veicina vietējo un valstu ekonomiku un ES ekonomiku kopumā, kā arī lauku attīstību un atpūtas iespējas; tādēļ uzsver, ka ES meža stratēģijai nevajadzētu kļūt pakārtotai bioloģiskās daudzveidības stratēģijai, bet tai vajadzētu būt holistikai, spēcīgai un neatkarīgai stratēģijai;
52. atgādina, ka pasaules augsnēs ir aptuveni divreiz vairāk oglekļa nekā atmosfērā; atzīst oglekļa piesaistes potenciālu zālāju augsnēs ar nosacījumu, ka tiek ņemti vērā reģionālie apstākļi; atbalsta zālāju uzlabošanu, oglekļa piesaistes nolūkā izmantojot ganību pārvaldību, labvēlīgu lopbarības sugu sēšanu, mēslojuma izmantošanu un apūdeņošanu,

kā arī degradētu zālāju un pļavu bioloģiskās daudzveidības atjaunošanu;

53. uzsver nepieciešamību saglabāt bioloģisko daudzveidību un atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos līdz 2020. gada martam iesniegt bioloģiskās daudzveidības stratēģiju; prasa uzlabot *Natura 2000* tīkla saglabāšanas finansējumu, lai labāk pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei, vienlaikus aizsargājot un saglabājot ģimenes lauku saimniecības; uzskata, ka ir svarīgi atļaut dalībvalstīm izmantot lielāku elastību bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanā, tostarp iespēju pielāgot savus centienus šajā jomā citu dalībvalstu paraugprakseī un pieredzeī;
54. atzinīgi vērtē bioloģiskās daudzveidības iniciatīvas “*Natur’Africa*” uzsākšanu; atgādina par nesenajiem konstatējumiem par pasaules mežu stāvokļa pasliktināšanos un norāda uz to sistēmisko nozīmīgumu attiecībā uz klimatu un bioloģisko daudzveidību un to kā pirmiedzīvotāju tautu mājvietas lomu; aicina Komisiju ieviest obligātus noteikumus attiecībā uz ilgtspējīgām piegādes ķēdēm un veicināt ilgtspējīgu zemes izmantošanu, apmežošanu, sertifikācijas sistēmas un alternatīvus ienākumu avotus vietējām kopienām;
55. prasa izveidot sistemātisku un standartizētu savvaļas sugu monitoringu;

Tiekies uz nulles piesārņojumu ar mērķi panākt no toksikantiem brīvu vidi

56. atbalsta turpmāku tiesību aktu ieviešanu, lai nodrošinātu labāku gaisa kvalitāti, taču uzstāj, ka tajos būtu jāiekļauj plašāka pieeja, piemēram, pievēršoties piesārņojuma avotiem kuģniecībā, un tajos būtu jākoncentrējas ne tikai uz simboliskiem pasākumiem, piemēram, dīzeļdzinēja automobiļu aizliegumiem pilsētās;
57. atbalsta principu “viena viela — viens novērtējums” un atkārtoti norāda, ka ķīmisko vielu aizliegumi būtu jāievieš tikai tad, ja ir pieejamas praktiskas alternatīvas un tiek samazināts administratīvais slogs, jo īpaši attiecībā uz MVU;
58. aicina Komisiju padarīt ķīmisko vielu hroniskā toksiskuma novērtējumu par juridisku prasību;

Finansēt Eiropas zaļo kursu un gādāt par taisnīgu pārkārtošanos

59. uzsver, ka Eiropas zaļais kurss kā ES jaunā izaugsmes stratēģija būs kopīgi jāatbalsta ar ES budžetu, finansējumu no EIB un citām finanšu iestādēm, kā arī valstu budžetiem, un tam būtu jānodrošina tā mērķu sasniegšanai nepieciešamie līdzekļi; tādēļ norāda uz papildu finansiālo ieguldījumu, kas nepieciešams šajā jomā vajadzīgo nozīmīgo investīciju seģšanai;
60. uzsver 2027.–2021. gada daudzgadu finanšu shēmas (DFS) svarīgo lomu Eiropas zaļā kursa īstenošanā, kur būtu jāiekļauj būtiska klimata jautājumu integrēšana DFS politikas virzienos un programmās nākamajā periodā; uzskata, ka Eiropas zaļais kurss vēl vairāk pamato Parlamenta nostāju attiecībā uz nākamās DFS finansējuma līmeni, ko apliecina DFS starpposma ziņojuma un turpmāko rezolūciju pieņemšana; stingri iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem samazināt nākamās DFS finansējuma līmeni, kas arī apdraudētu Eiropas zaļā kursa īstenošanu, uzticamību un iekļautību; uzsver savu jau sen pausto nostāju, ka jaunas iniciatīvas vienmēr būtu jāfinansē, izmantojot jaunas

apropriācijas, un tam nevajadzētu kaitēt citām politikas jomām; tādēļ uzskata, ka finansējums visiem jaunajiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas izriet no Eiropas zaļā kursa, būtu jāaprēķina papildus Komisijas iepriekšējiem priekšlikumiem par nākamo DFS; atkārtoti pauž atbalstu Komisijas priekšlikumiem izveidot jaunus pašu resursus, kas atbilst būtiskiem ES mērķiem, tostarp cīņai pret klimata pārmaiņām un vides aizsardzībai;

61. atzinīgi vērtē Taisnīgas pārkārtošanās mehānisma principu 100 miljardu EUR apmērā un prasa šim attiecīgajam projektam piešķirt pietiekamus finanšu resursus; pauž pārliecību, ka stabils šā instrumenta finansējums būs būtisks elements, lai panāktu vienprātību par nākamo DFS un sekmīgi īstenotu Eiropas zaļo kursu; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu uzraudzības sistēmu, lai sekotu līdzi tam, kā dalībvalstis izmanto šo mehānismu;
62. uzsver, ka Taisnīgas pārkārtošanās mehānismam ir jābūt daudz plašākam par fondu, ņemot vērā uzņēmumu, MVU, reģionu un iedzīvotāju vajadzības; uzskata, ka uzticamam un stabilam Taisnīgas pārkārtošanās fondam, pamatojoties uz sagatavošanās darbu, ko veikusi ES Platforma ogļu ieguves reģionu pārkārtošanai, ir jāatbalsta pāreja uz tīru enerģiju, jo īpaši visos ogļu ieguves un oglekļietilpīgu darbību reģionos; uzskata, ka šis fonds galvenokārt būtu jānovirza uz visiem ogļu ieguves un oglekļietilpīgu darbību reģioniem pārejas procesā, tostarp kūdras dedzināšanas reģioniem; uzskata, ka pārejas tempam katrā no šiem ogļu ieguves reģioniem un projektu brieduma pakāpei vajadzētu būt svarīgiem apstiprināšanas faktoriem; uzsver, ka šim fondam būs nepieciešami papildu budžeta resursi, izmantojot jaunas apropriācijas, un ka nākamajā DFS atsevišķa budžeta pozīcija nedrīkstētu samazināt vai aizstāt citas ES finansēšanas programmas, un tam jāpiešķir prioritāte, ja rodas jaunas budžeta finansēšanas iespējas;
63. atbalsta mērķi iekļaut vides apsvērumus valstu budžetos; stingri uzstāj, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta nedrīkst vājināt, jo mēs nedrīkstam neilgtspējīgus vides vai finanšu pārādus atstāt nākamajām paaudzēm;
64. uzsver, ka zaļais kurss būtu pilnībā jāņem vērā nākamajā DFS; uzstāj, ka nākamajā budžeta periodā ir ievērojami jāpalielina finansējums ar klimatu saistītai attīstībai, īpaši uzmanību pievēršot nodrošinātībai ar pārtiku, gudrai un ilgtspējīgai lauksaimniecībai, ilgtspējīgai enerģijai, mežsaimniecībai un bioloģiskajai daudzveidībai, ūdenim un sanitārijai;
65. uzsver, ka ievērojama daļa no zaļajam kursam nepieciešamā finansējuma būs jāsaņem no dalībvalstu budžetiem; uzsver, ka šo finansējumu nevar uzskatīt par vienreizēju pasākumu saskaņā ar ES fiskālajiem noteikumiem; pauž bažas par to, ka, ja netiks ieviesta ilgtspējīga fiskālā politika un dalībvalstu finansējums nebūs ticams, zaļā kursa finansēšanas modelis nākotnē varētu būt apdraudēts; tādēļ prasa, lai publiskās zaļās investīcijas tiktu izskatītas saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta tāpat kā jebkurš cits publisko izdevumu postenis; uzsver, ka neatkarīgi no izvēlēta finansēšanas modeļa nedrīkst apdraudēt publisko finanšu ilgtspēju Eiropas Savienībā un ir jāsauglabā EIB pašreizējais AAA kredītreitings; tomēr uzsver, ka ilgtspējīgām investīcijām saskaņā ar zaļo kursu vajadzētu būt patiesi papildinošām un nevajadzētu novest pie tirgus finansējuma izstumšanas; turklāt uzsver, ka EIB finansējumam primāri vajadzētu būt vērstam uz MVU un uzņēmumiem ar vidēju kapitālu, lai stimulētu ražošanas procesu

pāreju uz videi draudzīgāku ekonomiku;

66. uzskata, ka zaļā kursa virzībai, lai īstenotu tā vērienīgos mērķus, nākamajās desmitgadēs būs vajadzīgs liels dzīvotspējīgu projektu kopums; tādēļ uzskata, ka visaptverošā ES sistēmā ir jāizstrādā piemēroti stimuli privātā sektora iniciatīvu atbalstam; uzskata, ka šādu projektu, tostarp pārrobežu un reģionālo projektu, apvienošanai ir jābūt daļai no atbildes; uzskata, ka ir jāpiedāvā visaptverošs konsultāciju pakalpojums, piemēram, kā Eiropas Investīciju centrs Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) ietvaros, lai palīdzētu privātajam sektoram sekmīgi pielāgoties regulatīvajām prasībām;
67. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai jebkādi finansiālie vai nefinansiālie stimuli, kas noteikti zaļajā kursā, netiktu apdraudēti, pārslogojot pieteikumu iesniedzējus ar papildu administratīvām procedūrām; gluži pretēji, uzsver, ka vienkāršotai un ātrai pieejamībai ir jābūt galvenajam principam zaļā kursa īstenošanā; uzskata, ka kapitāla prasībām jābūt balstītām uz risku un tām primāri jābūt izstrādātām, lai saglabātu banku nozares stabilitāti; tādēļ iebilst pret jebkāda zaļā atbalsta faktora ieviešanu;
68. jo īpaši prasa ES palielināt klimata jomas finansējumu jaunattīstības valstīm, it sevišķi vismazāk attīstītajām valstīm, mazām salu jaunattīstības valstīm (*SIDS*) un nestabilām valstīm, un par prioritāti noteikt investīcijas izturētspējas veidošanā, inovācijā, pielāgošanā un mazoglekļa tehnoloģijās, kā arī klimatam labvēlīgā infrastruktūrā; uzskata, ka ir jādara vairāk zināšanu apmaiņai, spēju veidošanai un tehnoloģiju nodošanai jaunattīstības valstīm;
69. atgādina, ka attīstības palīdzība ir neaizstājama, bet nepietiekama, lai palīdzētu partnervalstīm sasniegt to mērķus klimata jomā un atbalstītu to pāreju uz ilgtspējīgāku ekonomikas modeli; uzsver, ka ir jāizstrādā inovatīvas finansēšanas metodes un jāpalielina privāto uzņēmumu, finanšu iestāžu un attīstības banku loma klimata politikā un IAM īstenošanā, jo īpaši radot atbilstošus stimulus un veicinot publiskā un privātā sektora partnerības;

Mobilizēt pētniecību un sekmēt inovāciju

70. uzsver, ka pētniecības un tehnoloģiju attīstībai un inovācijai ir izšķiroša nozīme sabiedrības pārejā uz tīru vidi; uzskata, ka mūsdienu mainīgajā pasaulē Eiropas rūpniecībai, tostarp MVU, ir jāpieskaņojas un jāpielāgojas, apsteidzot notikumus; uzsver nepieciešamību veicināt investīcijas pētniecībā un inovācijā;
71. stingri atbalsta zaļajā kursā pausto skaidro apņemšanos veicināt pētniecību un inovāciju; atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt vērienīgu budžetu programmai “Apvārsnis Eiropa”, un aicina Padomi un Komisiju piekrist Parlamenta nostājai attiecībā uz ierosināto programmas finansējumu; uzsver, ka no citiem ES fondiem lielāka budžeta daļa būtu jāatvēl pētniecībai un inovācijai tīru tehnoloģiju jomā;
72. uzsver, ka Komisijas pašreizējā priekšlikumā galvenā uzmanība ir pievērsta CO₂ emisiju samazināšanai; aicina Komisiju atbalstīt pētniecību, tostarp progresīvo pētniecību, un inovatīvu tehnoloģiju ieviešanu saistībā ar CO₂ absorbcijas spēju attīstību un inovatīvu negatīvu emisiju tehnoloģiju izstrādi, tostarp jaunākos zinātnes sasniegumus pret klimata pārmaiņām noturīgas lauksaimniecības jomā;

73. uzsver, cik svarīgi ir veicināt digitālās tehnoloģijas, piemēram, mākslīgo intelektu, 5G un superdatošanu, lai labāk izstrādātu klimata un vides politiku; uzskata, ka pienācīgas investīcijas digitālajā pētniecībā un inovācijā būs noderīgas, lai palielinātu Eiropas rūpniecības nozaru globālo konkurētspēju, vienlaikus palīdzot sasniegt klimata jomā izvirzītos mērķus; sagaida, ka zaļajā kursā tiks izklāstīta visaptveroša un vērienīga uz tehnoloģijām un zinātnei balstīta stratēģija, lai vēlākais līdz 2050. gadam izveidotu oglekļneitrālu Eiropu;
74. uzskata, ka zaļais kurss ir arī iespēja starp dažādām iesaistītajām nozarēm izveidot saikni, kas sniegtu simbiotiskus ieguvumus; šajā sakarā uzskata, ka bioekonomika dod mums iespēju radīt šādas simbiotiskas priekšrocības dažādās nozarēs un papildināt aprites ekonomiku; uzsver, ka ir jāinvestē pētniecībā un inovācijā, lai rastu jaunus veidus, kā mūsu ekonomiku padarīt ilgtspējīgāku un efektīvāku, lauksaimniecības nozarei kļūstot par daļu no risinājuma;

“Nekaitēt” — ilgtspēju integrēt visās ES rīcībpolitikās

75. atzinīgi vērtē ideju samazināt birokrātiju, kas kavē investīcijas videi draudzīgās tehnoloģijās, un aicina ekspertus no visām jomām veicināt principa “viens pieņemts — viens atcelts” īstenošanu šajā jomā;

ES kā globāla līdere

76. ļoti atzinīgi vērtē nodaļu “ES kā globāla līdere”, jo ir būtiski, lai ES uzņemtos vadošo lomu, ņemot vērā, ka tā rada 9 % no pasaules emisijām un tajā dzīvo 6,8 % no iedzīvotājiem; tomēr uzsver, ka no bīstamiem izraisītājpunktiem var izvairīties tikai tad, ja citas ekonomikas īsteno vērienīgu klimata politiku un palielina savu nacionāli noteikto devumu (NND);
77. uzsver, ka atjaunojamo energoresursu papildu ārējai apgādei un enerģētikas politikai jāklūst par ES ārpolitikas un kaimiņattiecību politikas centrālu aspektu;
78. prasa iecelt ES vēstnieku cīņai pret klimata pārmaiņām, kuram būtu uzticēts ES vārdā sadarboties ar trešām valstīm un lielākajām pasaules ekonomikām, lai mobilizētu to atbalstu līdz 2050. gadam sasniegt nulles emisiju līmeni un pat rādītu priekšzīmi vēl vērienīgāku mērķu sasniegšanai; šajā kontekstā uzskata, ka Eiropas Parlamentam būtu jārada piemērs un līdz 2050. gadam jāklūst par klimatneitrālu iestādi;
79. aicina Komisiju un Padomi sagatavot ES un Ķīnas samitu, lai panāktu abu pušu vienošanos par kopīgiem un saskaņotiem centieniem;
80. atzinīgi vērtē apņemšanos izmantot tirdzniecības politiku, lai veicinātu Parīzes nolīguma un citu svarīgu vides mērķu īstenošanu; uzsver, ka klimata, tirdzniecības un rūpniecības politikai ir jāiet roku rokā; uzsver, ka, lai visā pasaulē radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, visiem pasākumiem vienmēr jāatbilst PTO noteikumiem, pamatojoties uz rūpīgu ietekmes novērtējumu, jābūt iekļautiem rūpniecības stratēģijā un tie nedrīkst apdraudēt tirdzniecības iespējas;
81. atgādina, ka klimata pārmaiņas draud pārtraukt progresu attīstībā un nabadzības samazināšanā un to dēļ līdz 2030. gadam miljoniem cilvēku varētu nonākt galējā

nabadzībā; tādēļ uzstāj, ka zaļajam kursam un Programmas 2030. gadam īstenošanai vajadzētu būt cieši saistītiem; apstiprina, ka lieliem CO₂ emitētājiem, tostarp ES, ir morāls pienākums palīdzēt jaunattīstības valstīm pielāgoties klimata pārmaiņām un novērst klimata pārmaiņu izraisītu piespiedu migrāciju;

82. norāda, ka klimata un vides aizsardzība ir globāls uzdevums ar atšķirīgiem pienākumiem; uzsver, ka starptautiskie oglekļa emisiju tirgi var palīdzēt samazināt izmaksas un veicināt citu lielāko ekonomiku mērķu vērienīgumu; tādēļ uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi saskaņā ar Parīzes nolīguma 6. pantu izveidot saistošu satvaru tīras attīstības mehānismiem, kur būtu jāiekļauj nepieciešamie aizsardzības pasākumi, lai nepieļautu dubultu uzskaiti un nodrošinātu projektiem augstu kvalitāti;
 83. uzskata, ka ES sadarbībā ar jaunattīstības valstīm būtu jāintegrē klimata stratēģijas kā būtiska sadarbības daļa, izmantojot īpaši pielāgotu un uz vajadzībām balstītu pieeju, ar to būtu jānodrošina vietējo un reģionālo ieinteresēto pušu, tostarp valdību, privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības, iesaistīšanās un tai būtu jāatbilst partnervalstu nacionālajiem plāniem un klimata stratēģijām;
 84. atzinīgi vērtē uzsvāru uz klimata diplomātiju un uzstāj, ka, lai panāktu rezultātus, ES ir jāpauž vienota nostāja, jānodrošina konsekvence un saskaņotība visās politikas jomās un politikas ciklā kopumā saskaņā ar politikas saskaņotības ilgtspējīgai attīstībai principu un jāizmanto visi attiecīgie ārējie instrumenti, lai veicinātu kolektīvu progresu; turklāt uzsver, ka visas ES ārējās darbības būtu jāpakļauj zaļajai pārbaudei;
 85. uzsver, ka visaptverošā stratēģija Āfrikai un gaidāmais ĀKK un ES partnerattiecību nolīgums sniedz unikālas iespējas īstenot zaļā kursa ārējos aspektus, pārskatīt ES partnerību ar jaunattīstības valstīm klimata un vides ziņā un saskaņot ES politiku ar jaunākajām starptautiskajām saistībām;
 86. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi saskaņot ilgtspējīgu attīstību ar ilgtermiņa izaugsmi, un uzskata, ka ikvienā partnerībā ar jaunattīstības valstīm būtu pienācīgi jāņem vērā klimata pasākumu sociālā un ekonomiskā ietekme, jo īpaši attiecībā uz darbvietu radīšanu un īpašu uzmanību pievēršot MVU vajadzībām;
 87. uzsver, ka ES būtu jāveic pasākumi, kas pielāgoti vietējo iedzīvotāju vajadzībām, lai saglabātu jaunattīstības valstu ekonomikas izaugsmi;
 88. uzsver nepieciešamību ierobežot ES atkritumu resursu eksportu, veicināt aprites ekonomiku visā pasaulē un ieviest globālu aizliegumu attiecībā uz vienreizlietojamu plastmasu;
-
- ◦
89. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.